

Franckesche Stiftungen zu Halle

Brief von Heinrich Wilhelm Ludolf an August Hermann Francke.

Ludolf, Heinrich Wilhelm

Den Haag, 05.09.1697

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-204068](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-204068)

Jesus!

23

In illo dilectissime Frater, amice estimatissime.

Ultimas tuas d. 4 Augusti scriptas recte accepi, pro,
pediemus tibi significabo, num et quando consilium ad eos exur,
rendi excepi mihi licebit. Modo semel hoc in loco me expedire,
id quod ante finem hujus mensis molior, Amstelodamum diu
me non retinebit. Interim gratias ago pro repetita oblatione
convictus tui, capedias non capeto, animi potius quam corporis
cibum quaerens, asseverare possum, plus tristitia quam latitia
mihi suppeditasse lautam mensam cui hactenus annuere contigit.
Præterita septimanâ in aliquot dies Amstelodamum me con,
tuleram, ubi nonnullos amicos in comitatu Russorum Legatorum
conveni. Exoptatissima de Scharschmidio mihi retule,
rant, quod non tantum à Blumentrostio sed et plurimis aliis
magni aestimetur, tandemque sequiorem indolem Pastoram Luthe,
ranorum illius loci catenus expugnaverit, ut concessa fuerit
illi facultas suggestum ascendendi. Initio enim id reusa,
verant, sub pretextu, ut audio, quod Scharschmidii nomen
in catalogo Bicchistarum inveniat. Non tantum nostrates,
qui huc venerant, sed et Anglus quidam à Russia redux,
mores et talentum Scharschmidii mihi commendarunt, adeoque
illius epistola quam huc includo, dolorem potius quam
gaudium mihi excitavit, quod discessum à Russia meditari

michi videatur, litterae Narvenses quoque mihi exposuerunt
consilium de Scharichmidio Moscovia Narvam alluciendo.
Dispositioni divinae tamen in hac re acquiescendum est, novit
ille seu supremus Oeconomus, quomodo Ecclesia sua optime
consulere possit. Interim fructu non carebit iter ipsius in
Moscoviam, licet providentiâ divina inde eum revocet,
nostrumque seipsum nos non obtineamus. Et major cura nobis
erit adhibenda, si hac hyeme unâ esse licebit, ut in alio quodam
adaptando nostram conferamus operam.

Roscium talem non inveni, ut circa promovendum iter ejus
in Russiam magnopere laborare debeam.

Expecto hic Parisiis amicum illum de quo mentionem feceram,
quod abesinico itinere à Divinâ providentiâ adaptatus videatur.
Aethiopica enim et Arabica lingua non mediocriter est gnarus,
indoleque eâ praeditus, cui coelestem benedictionem promittere
possumus. Sustentationem in Angliâ ipsi promisit amicus qui-
dam meus, non despondens de collegendis itineris sumptibus.
Praestabit tamen de hac re pauca inter homines verba facere,
sed devotis potius suspiriis successum Deo commendare.

Cum praeteritâ septimanâ Amstelodami agerem, innotuit mihi
Archimandrita quidam Constantinopolitanus, placidus senex,
qui mihi confirmavit meam opinionem, quod magna utilitas

in vineam Christi redundare possit, si cum membris Orientalis
Ecclesiae debita prudentia et mansuetudine commercia institue-
rentur. Bilemy mihi movit, minister Ecclesiae, qui, cum de hâc
re loquerer, mihi respondit: Illos propter ignorantiam suam
nobis indigere, adeoque nostram conversationem quaerere debere.
ac si veri boni natura non esset, in communicatione sui summo per-
iculi. 1

Rediit ex Angliâ Ricpendahl, attulitque secum folium impressum
invitationem continens ad Philadelphicam societatem, ab amicus
Leada editum. Expressiones satis sunt modestae, neque quærelae
injustae de lacerato atque plurimis rationibus foedato Ecclesiae statu.
Peculiares tamen hypotheses circa Regnum Christi in hac terra
manifestandum ferere videntur. 1

Cum quæro inclusas ad Dr. Kûpken, fecellit me amicus, qui novam editio-
nem Dialogi mihi promiserat, videbo an felicius futurus sit, qui
jam curam illius rei in se suscepit. Vale atque Christianis amore
prosequi perge

Tui amantissimum

Hage Comitum. d. 5. Sept.
1697.

HWL.

29.
 V. R.
 Charimū Reverendo, J.
 Ch. Aug. Hecks. Franke
 V. D. Ministro et Linguarum
 Orientalium Professori
 Franco Leipsig.
 Halle.